



FIETSJOURNALIST BRAM DE VRIND BEGON OP 9 MAART AAN ZIJN ULTIEME UITDAGING: HET FIETSEN VAN ZES VOORJAARSKLASSIEKERS BINNEN EEN WEEK. DE MONSTERKLUS TELDE 1500 KILOMETERS, 18.000 HOOGTEMETERS EN BIJNA 100 KILOMETER KASSEIEN. HET WERD EEN ACHTBAAN VAN EMOTIES.

TEKST: BRAM DE VRIND /// FOTO'S: ESTHER JACOBS

Mons-en-Pèvele, zondagavond 11 maart. In het aardedonker dokker ik over een van de zwaarste kasseistroken van Parijs-Roubaix. De strook is besmeurd met modder en ligt bezaaid met plassen. Met mijn fietslampje kan ik slechts tien meter vooruit kijken. De fiets stuitert alle kanten op. Na 220 kilometer en 18 kasseistroken doen mijn armen zo'n pijn dat ik mijn stuur nauwelijks kan vasthouden. Ik schreeuw het uit van frustratie. Niet eerder werd ik zó op de proef gesteld.

INSPIRATIE

Wat me drijft om onder de sterrenhemel over de kasseien van de *Hel van het Noorden* te fietsen? Ik ben de uitdaging aangegaan om de volledige parcoursen van zes voorjaarsklassiekers te rijden, binnen een week. In chronologische volgorde werk ik de parcoursen af van Gent-Wevelgem, de Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, de Amstel Gold Race, de Waalse Pijl en Luik-Bastenaken-Luik. Bij elkaar is dat zo'n 1500 kilometer, 18.000 hoogtemeters en bijna 100 kilometer kasseien. Het idee ontstond vorig jaar aan het einde van een topseizoen. Ooit begonnen als student op een stalen ros ging ik elk jaar meer, plezieriger en harder fietsen. Het is nu onderdeel van mijn leefstijl en werk als fietsjournalist. Met een stabiele thuissituatie, voldoende trainingstijd en topvorm op mijn 32ste komt in het seizoen 2018 alles bij elkaar. Tijd voor een bijzondere uitdaging. De Canadese renner en schrijver Keir Plaice vertelde op een werkreis dat hij ooit alle etappes van de eerste Tour de France uit 1903 reed: 2428 kilometer verdeeld over zes etappes. Zijn verhaal en dat van de Schotse ultrarijder Mark Beaumont, die in recordtempo in Afrika van noord naar zuid fietste, inspireerden me. Tijdens de zoektocht naar het doel dat bij mij past, kwam ik uit bij de voor-

jaarsklassiekers. Het rijden van de parcoursen door karakteristieke landschappen met al hun koershistorie heeft voor mij iets magisch. Elk jaar ga ik met mijn wielervrienden in het spoor van de profs fietsen op de kasseien en hellingen in de Vlaamse klei en de Ardense heuvels. Het kijken van de voorjaarsklassiekers op de Belg met commentaar van Michel Wuyts en José De Cauwer is thuis een zondags ritueel.

TRAININGSKAMP

Tijdens een etentje in november leg ik het idee voor aan mijn vriendin Esther. Ze schaaft zich achter mijn plan en neemt zelfs een week vrij om me te ondersteunen als 'ploegleider' met volgauto. Het Sport Medisch Centrum JBZ in Den Bosch voorziet me van een speciaal trainingsschema waarmee ik toewerk naar het doel. Ik draai trainingsschema's tot 20 uur in de winterkou en fiets als extra training wekelijks 100 kilometer vanuit het werk in Amsterdam naar huis in Den Bosch. In februari werk ik een trainingskamp af op Gran Canaria. Daar zet ik de puntjes op de i wat betreft de conditie.

In de tussentijd maken we een weekschema waarin de hele uitdaging is gepland. We willen niets aan het toeval overlaten. De eerste drie dagen verblijven we in het Oost-Vlaamse koershart Oudenaarde voor het rijden van de drie kasseienklassiekers. Tijdens de rustdag gaan we naar Luik voor het rijden van de Amstel Gold Race en de twee Ardennenklassiekers. Koersorganisator Flanders Classics en Touretappe.nl leveren de gps-bestanden van de officiële wedstrijdparcoursen. Trek stelt een Domane SLR 6 beschikbaar, een kasseienracer die gebaseerd is op de fietsen waarmee Trek-Segafredo de voorjaarsklassiekers afwerkt. Fietskameraden zullen me uit de wind houden en mijn ouders rijden elk een dag mee als 'assistent-ploegleider' in de volgwagen.



TREK DOMANE SLR 6

Bram gebruikte tijdens zijn uitdaging een Trek Domane SLR 6, een endurance racer met speciale features voor op de kasseien:

- » 500 Series OCLV Carbon frame met endurance geometrie
- » IsoSpeed dempingsysteem voor en achter
- » 28 millimeter Bontrager R2 Hard-Case Lite-banden
- » Tubeless Ready Bontrager Paradigm-wielen voor extra vertrouwen en comfort

» 9 MAART 248,66 km | 1864 hm | 24,4 km/u gemiddeld

GENT-WEVELGEM

Vanaf de parkeerplaats bij voetbalclub KMSK Deinze begin ik op de grijze morgen van 9 maart samen met fietskameraad Sjoerd aan de eerste klassieker: Gent-Wevelgem. We passeren de officiële start op de brug over de Leie: we zijn eraan begonnen! Het parcours voert in de beginfase over kaarsrechte provinciale wegen die als met een lintaal door het landschap zijn getrokken. De routebouwers lijken weinig moeite te hebben gedaan om in deze vroege fasen van de koers een aantrekkelijk parcours te tekenen. Des te groter is de moraalboost bij het naderen van de heuvels. Gent-Wevelgem



trakteert ons op een uitdagende opeenvolging van hellingen en onverharde *Plugstreets* langs monumenten en begraafplaatsen van de Eerste Wereldoorlog in het Heuvelland.



» 11 MAART 273,51 km | 1667hm | 24,5 km/u gemiddeld

PARIJS-ROUBAIX

Na twee grijze dagen met tegenwind en regen zien we zondag voor het eerst de zon. Dat treft, want op het programma staat Parijs-Roubaix, de klassieker die ik het meest vreesde.

Na dik 100 kilometer wijst in Troisvilles een bord bij de Rue Jean Stablinski – vernoemd naar de Franse kasseienheld – naar de eerste kasseistreek. Dan begin ik aan de historische wegen die door het weidse landschap lopen onder een blauwe hemel met fraaie wolkenpartijen. De Trek Domane, uitgerust met 28 millimeter banden en het speciale dempingsysteem IsoSpeed, gaat als een vorst over de kasseien. Laat die stroken maar komen!

Maar na het beruchte Bos van Wallers op 180 kilometer begint mijn lichaam uitgewoond te raken. De laatste 60 kilometer leg ik af in het donker. Sommige stroken liggen bedekt met modder of staan helemaal onder water. Met mijn fietslampjes kan ik gaten en putten in de stroken lastig onderscheiden. Mijn armen doen inmiddels zo'n pijn dat ik nauwelijks mijn stuur kan vasthouden. Op Mons-en-Pévèle schreeuw ik het uit.

Maar dan doemt de boerderijmuur op die het begin markeert van Carrefour de l'Arbre. Daar begint de finale! De laatste 20 kilometer verkeer ik in een overwinningsroes. Aangekomen in Roubaix is de beveiliging van het Vélodrome zo vriendelijk om me binnen te laten om nog een rondje over de wereldberoemde wielersbaan te fietsen. Ik geniet van elke pedaalslag op de baan en vlieg Esther bij de finish in de armen. Het is dan al half elf 's avonds, maar we hebben de *Hel* overleefd.



» 10 MAART 266,40 km | 2545 hm | 23,4 km/u gemiddeld

RONDE VAN VLAANDEREN

Een dag later ontvouwt zich hetzelfde scenario tijdens de Ronde van Vlaanderen, met in de beginfase een geestdodend parcours dwars door lintdorpen en steden, gevolgd door een heerlijke opeenvolging van hellingen en kasseien in de Vlaamse Ardennen waar koershistorie is geschreven.

De mentale oppepper van het rijden over bekende hellingen, de aanmoedigingen van Esther en mijn vader vanuit de volgwagen en de komst van fietsmaat Marijn als gangmaker winnen het daar van de vermoeidheid en de komst van regenachtig Flandrien-weer. Op de spekglatte kasseihellingen is het even spannend: als we maar recht blijven. Gelukkig komen we fietsend boven op de steile Muur van Geraardsbergen en de Koppenberg, waarna Marijn afzwaait.

In het maanlicht neemt de rit epische vormen aan. Vanaf de Hotondberg heb ik uitzichten op de fonkelende lichten van de dorpen en steden in de Scheldevallei. In het witte licht van de koplampen van de volgauto beklim ik voor de derde keer de Oude Kwaremont. Klokslag negen uur bereik ik de finish met zicht op de vierkante kerktoeren van Oudenaarde.



» 13 MAART 262,60 km | 3789 hm | 22,7 km/u gemiddeld

AMSTEL GOLD RACE

We verplaatsen tijdens de rustdag naar Luik en rijden de volgende dag vol goede moed naar het parcours van de Amstel Gold Race in Maastricht. Fietsmaat Paul houdt me uit de wind en mijn moeder komt me aanmoedigen. Ik verheug me op een lekker dagje fietsen over goed onderhouden wegen. Maar het loopt anders. We starten in de stromende regen met een harde noordwestenwind. De temperatuur zakt van 8 graden bij de start in de morgen naar 3 graden op de beklimming van de Camerig aan het begin van de middag. Na zeven uur fietsen in de regen rillen we van de kou en is Paul bang voor onderkoeling. We warmen ons op in een pannenkoekenrestaurant in

Epen met een warme chocolademel en pannenkoeken. Paul draait na 170 kilometer af en ik begin aan de laatste zware fase in het donker waarin ik verlang naar droge kleren en een warme douche. Euforisch sprint ik af op de provinciale weg bij Berg en Terblijt. Ik heb dan twee volgauto's in mijn zog: een journalist van het *Brabants Dagblad* is naar Limburg afgezakt voor een interview. Waarom ik deze uitdaging ben aangegaan wil hij weten. Ik zeg dat ik iets unieks wil doen dat ik bij wijze van spreken aan mijn kleinkinderen kan vertellen. De volgende morgen regent het warme reacties van familie en vrienden op het artikel – en vragen of Esther en ik een kinderwens hebben.



TIPS ALS JE OOK EEN EXTREME FIETSUITDAGING WILT AANGAAN:

- » Kies een doel dat haalbaar is en bij je past.
- » Train er naartoe onder professionele begeleiding, zoals van Sport Medisch Centrum JBZ.
- » Plan je hele onderneming van A tot Z. Hoe minder je hoeft te improviseren, hoe groter de kans dat je hem uitrijdt.
- » Zorg voor voldoende reserve-onderdelen, waaronder een extra fiets.
- » Ga op pad met een volgwagen. Een extreme fietsuitdaging is teamwork.
- » Vraag je vrienden en/of familie mee. Geen betere moraalboost dan gezellig trappen met je fietsmaatjes.



» 14 MAART 191,77 km | 3332 hm | 22,8 km/u gem.

WAALSE PIJL

Het stralende weer tijdens de Waalse Pijl voelt als een beloning voor de Limburgse ontberingen. Ik rijd met weidse vergezichten op de Ardennenplateaus. Maar na 1000 kilometer fietsen binnen vijf dagen, begint mijn lichaam te protesteren. Ik voel pijscheuten in mijn knie en het schiet in mijn hiel. Tijdens plaatselijke finalerondes kruip ik als een oude man drie keer de beruchte Muur van Hoei op.

Ik maak me zorgen of ik de 267 kilometer van Luik-Bastenaken-Luik met de pijnlijke hiel wel kan uitrijden en ga te rade bij mijn fysiotherapeut. 'Eerst echo laten maken om de ernst van de blessure vast te stellen', appt hij. Daarvoor is dus geen tijd. 'Mmm, dan nu flink ijs erop. Succes!', luidt zijn tweede reactie.

» 15 MAART 267,44 km | 4303 hm | 22,6 km/u gemiddeld

LUIK-BASTENAKEN-LUIK

De volgende morgen begin ik aan *La Doyenne* en kijk hoever ik kom. De eerste kilometers is de hiel erg pijnlijk, maar gelukkig gaat het beter nadat ik ben opgewarmd. Het is koud op de Hoge Venen en de eerste 100 kilometer naar Bastenaken hebben we wind tegen. Maar fietsmaat Maarten houdt me als een luxeknecht uit de wind en komt zelfs een pannenkoekje brengen dat Esther heeft klaargemaakt in de volgauto. Ik word flink gepamperd! We stoppen voor een korte pauze. Mijn hiel is zo stram dat ik nauwelijks van mijn fiets kan komen. Voor het eerst moet ik de neiging onderdrukken om er de brui aan te geven en bij Esther in de warme volgauto te stappen.

In de middag begint het te regenen. Ik zit zo erg stuk dat ik moet zigzaggen op steile hellingen als de Côte de Saint-Roch en de Route de la Ferme Libert. Na 230 kilometer beklim ik de beruchte La Redoute zelfs deels in hersteltempo. Het donker valt in. Maar ik weet: kouder en natter dan in Limburg wordt het niet en later dan in Parijs-Roubaix ook niet. We dalen af naar de Maasvallei voor de laatste beklimmingen in de voorsteden van Luik. Na de finale klim in Ans slaan we linksaf de finishstraat in. Daar eindigt mijn avontuur op de parkeerplaats voor een Carrefour en Pizza Hut.

ALS AANDENKEN EEN PIJNLIJKE HIEL, EEN TAS VOL CADEAUS EN EEN VERHAAL VOOR DE TOEKOMSTIGE KLEINKINDEREN - BIJ WIJZE VAN SPREKEN DAN



APPLAUS

Terug in het hotel raak ik vervuld van trots en opluchting dat de uitdaging erop zit en volgen bij Esther de tranen. Onder applaus van Maarten en mijn familie hangt mijn vader me tijdens het diner zes medailles om, één voor elke klassieker. Even later strompel ik voldaan naar de auto. Met als aandanken een pijnlijke hiel, een tas vol cadeaus en een verhaal voor de toekomstige kleinkinderen – bij wijze van spreken dan.

Meer informatie over fietsen in Vlaanderen: www.cyclinginlanders.cc

